

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1884).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Sevelsted, Jensen (Broby), Krag, Madсен-Mygdal, Moltesen, N. Neergaard, Nørskov, Pinholt, Pinstrup, Slebsager, Edvard Sørensen, Hans Jacob Sørensen, Thorhauge, Vadgaard og Vangaard:

Til § 2.

I 1ste Stykke, næstsidsste Linie, ændres „16 000 Kr.“ til: „14 000 Kr.“ og „9 600“ til: „8 400“.

Det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Sevelsted: Naar mit Parti har stillet Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag om de tvende Husmandskreditforeninger, er det ud fra det Synspunkt, at de Vurderingsgrænser, vi kom op paa under Højkonjunkturerne i Krigstiden, ikke længere kan siges at være berettigede. Ændringsforslaget gaar, som ærede Medlemmer vil have set, ud paa, at Vurderingsgrænsen for Ejendomme med mindre Jordtilliggende end 1 ha nedsættes fra 16 000 Kr. til 14 000 Kr. og den dermed følgende Laanegrænse fra 9 600 Kr. til 8 400 Kr. Det er muligt, at man med Rette kunde sige, at Vurderingsgrænsen for de øvrige Ejendomme indenfor Husmandskreditforeningerne, altsaa Ejendomme med et større Jordtilliggende end 1 ha, ogsaa burde have været nedsat med et Par Tusind Kroner, men mit Parti har dog ikke ment at ville stille Forslag herom, men har udelukkende holdt sig til de Ejendomme, der har et mindre Jordareal.

Nægtes med Rette kan det vel ikke fra nogen Side, at Ejendommenes Værdi er gaaet stærkt ned i de sidste Aar og da særlig i det sidste Aar. Det er derfor Venstres Opfattelse, at med en Vurderingsgrænse af 14 000 Kr. for de Ejendomme, som kun har et meget lille Jordtilliggende — og i mange Tilfælde bliver det Ejendomme, som slet ikke har noget Jordtilliggende — vil Husmandskreditforeningerne fuldt ud

kunne røgte de Opgaver paa forsvarlig Maade, som det har været Meningen at henlægge til dem. Med en Vurderingsgrænse af 16 000 Kr. for jordløse Huse vil det i en Tid som denne, hvor Konjunkturerne er stærkt nedadgaaende, i adskillige Tilfælde blive smaa Villaejendomme, man kommer til at give Laan i, og det er dog vist en Opgave, der ligger udenfor de Rammer, der oprindeligt er givet for de to Kreditforeningers Virksomhed.

Som jeg allerede gjorde opmærksom paa ved Lovforslagets første Behandling, har Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, og saa vidt man har kunnet se af Bemærkningerne til Lovforslaget enstemmigt, anbefalet at nedsætte Vurderingsgrænsen fra 16 000 Kr. til 14 000 Kr. for de Ejendomme, der har det lille Jordareal. Det forekommer mig derfor, at i en Nedgangsperiode som den, vi nu er inde i, var der al Grund til at forvente, at den højtærede Indenrigsminister ved Udarbejdelsen af sit Forslag havde taget Hensyn hertil. Og glemmes maa det i denne Forbindelse heller ikke, at de to Husmandskreditforeninger nyder en særlig Begunstigelse fra Staten i den Rentegaranti, Staten giver for de Obligationer, de udsteder, en Begunstigelse, som man mente skulde komme de mindre Landbrugere til gode og de Arbejdere, som opfører Huse til Beboelse, men som det aldrig har været Meningen skulde komme de Mennesker til gode, der vilde opføre mindre Villaejendomme.

Jeg skal ikke nægte, at den Stilling, som det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pitzner — selvfølgelig paa sit Partis Vegne —, har indtaget til det foreliggende Forslag, har forundret mig en Del, og jeg maa egentlig beklage, at det konservative Folkeparti i denne Sag har skiftet Ordfører. I hele Krigsperioden var det ærede Medlem Hr. Ulrich sit Partis Ordfører, hver Gang Regeringspartierne mødte frem med Forslag om Forhøjelse af Vurderingsgrænserne indenfor de to Kreditforeninger, et Ordførerhverv, som man, naar man læser de Taler, det ærede Medlem har holdt, maa synes, han har røgtet paa en udmærket Maade, saaledes som det ærede Medlem altid røgter sine Ordførerhverv paa en fortræffelig Maade, og det ærede Medlem Hr. Ulrich advarede den Gang gentagne Gange meget kraftigt imod at komme saa højt op med Vurderingsgrænsen, som man nu er kommet op. Sidste Gang Regeringen stillede Forslag om at forhøje Grænserne, i Samlingen 1919—20, udtalte det ærede Medlem Hr. Ulrich sig